

gaa fredeligt og uantastet sin regelmæssige Gang. Den har hvert Aar at ekspederes af Finansudvalget med samme rolige Præcision som Almanaken eller Vejviseren." Det forekommer mig, at vi gamle moderate maatte være skabte som Hollændere, hvis vi vilde beflage os over, at der ikke er Moderation nok i Flertallet, eller at denne ikke har givet sig tilstrækkeligt Udslag baade i Betænkningen, i Ændringsforslagene og i den mundtlige Fremstilling. Jeg mener derfor, at det ærede Medlem meget hellere maatte have spurgt: Hvor ere de radikale henne? Hvad er der blevet af Radikalismen? Det er jo aabenbart, at det ærede Medlem har savnet noget i Finansudvalget, men det forekommer mig, at det meget mere er de radikale, han har savnet, og derfor er han jo ogsaa kommen til at staa saa ene med sine mange Ændringsforslag. Jeg anbefaler derfor det ærede Medlem at adressere sit Spørgsmaal til rette vedkommende. — Naar det ærede Medlem sluttede med at udtale som sin Formening, at dersom Flertallets Ændringsforslag og hans Ændringsforslag forelaa til Afstemning ude i Landet, vilde han saa Flertal for sine Forslag, saa kommer det jo dog noget an paa, hvorledes denne Afstemning blev motiveret. Dersom det ærede Medlem var alene om at præparere Bælgerne, før de stemte, er det nok muligt, at han fik Flertal, men jeg har saa megen Tillid til den sunde Fornuft i Befolkningen, at jeg tror, at dersom Bælgerne fik Klarhed over, at de Forslag, som det ærede Medlem stiller, kun ere Paradehefte, som kunne gøre sig i en Agitation ude i Landet, men ende i Papirskurven, medens de Forslag, som Flertallet har stillet, og som gaa ud paa betydelig at bestære de militære Budgetter, have Udbygning til at gennemføres, saa at de blive til positiv Fordel for Staten, er det dog et stort Spørgsmaal, om ikke Flertallet af Bælgerne vil følge Finansudvalgets Flertal i Stedet for det ærede Medlem.

Buff: Jeg skal saa vidt mulig bestrebe mig for at efterkomme den fungerende Formands Anmodning om ikke at forlænge Debatten altfor meget, men der er dog nogle af Samraadene og af de stillede Ændringsforslag, for hvis Vedkommende jeg, inden vi gaa til Afstemning, gerne vilde have fuld Klarhed over, hvorledes Ministeren stiller sig til dem, da jeg ved, at det har Betydning for adskillige Medlemmer ogsaa her i Salen. Men førend jeg gaar over til at omtale dem, kunde jeg dog for mit Vedkommende, efter den udmærkede Indledning, som den ærede Krigsminister fremkom med over

for Flertallet i det hele taget, have Lust til at gøre en Bemærkning. Da det jo lader til, at den ærede Minister gør sig alvorlig Tids for i alt Fald at forstaa os paa den anden Side, som ikke kunne være enige med ham i hans militære Betragtninger, er det jo lige saa meget om at gøre for os for vort Vedkommende, at han virkelig forstaa os. Naar nu den højtærede Minister f. Eks. over for Ændringsforslagene til § 22 om Militærarbejderne og Departementschefen spurgte: hvorfor kunne I ikke gaa med til saadanne Bevillinger, det er jo kun Smaa-ting, vil jeg dog gøre den ærede Minister opmærksom paa, at Flertallet i denne Sal er jo, i alt Fald for en væsentlig Del, uafhængig af, at vi have faaet saadanne Hærløbe, som vi have, at vi f. Eks. have faaet en Fæstning rundt om Kjøbenhavn, som er lovlig anerkendt, og som forlanger Udgifter. Og naar Krigsbestyrelsen strækker Lovene ud til det allerhøjest for at faa, hvad den har lovlig Ret til, kan den højtærede Minister ikke fortænte os i, at vi, som ikke have nogen særlig Interesse for Militærvæsenet, som ikke se glade til de Love, vi have angaaende Militærvæsenet, ikke give mere, end vi ere nødte til. Saaledes maa den højtærede Minister opfatte vor Stilling. Der staaer jo paa § 22 en Masse Bevillinger, vi ere nødte til at give i Genhold til Lov. Da vi bleve Flertal her i Salen, ja, allerede før Valgene, sagde vi, at det ikke laa i vor Plan, naar vi kom ind paa Rigsdagen, at vælte det hele, thi man kunde ikke saaledes løbe fra Forliget, at vi vare nødte til at holde os paa det Standpunkt, hvorpaa Forliget havde sat os, men at ingen havde Lust til at gaa derudover. Naar der nu paa §§ 22 og 23 findes baade den ene og den anden Post, som vi ikke ere nødte til at gaa med til, saa maa det ikke forundre den højtærede Minister, at vi ikke kunne gaa videre, end vi gøre, idet vi mene, at det allerede er meget for meget, vi give i Genhold til de Love, der ere vedtagne, og som vi ikke kunne saa forandre. Men da den ærede Minister motiverede, hvorfor vi absolut skulde give de 3 Bevillinger, han nævnedes, paa § 26, blev jeg, maa jeg sige, ikke saa lidt mere bange for den ærede Ministers Standpunkt, end jeg var i Forvejen, thi hans Motivering gik ud paa, at vi absolut skulde bevilge de 3 Poster for at holde Værkstederne i Gang. Jeg maa saaledes antage, at den ærede Krigsminister tragter efter for sit Vedkommende at faa os ind i samme Dur, som vi nogle Gange ere komne ind i med Hensyn til den højtærede Marineministers Forlangende om de 1,200,000 Kr. om Aaret,